

Врахування зазначених особливостей роботи аудиторів в умовах розглянутих соціально-економічних обмежень забезпечить високу якість наданих аудиторських послуг, дотримання етичних норм та довіру суспільства.

Список використаних джерел

1. *Пріоритети стратегії IAASB – врахування аудиторами громадських інтересів, упровадження інновацій та гнучкість у роботі.* URL: <https://www.pabu.com.ua/ua/mediacentr-3/profesiini-novyny/1608-priorityety-stratehii-iaasb-vrakhuvannia-audytoramy-hromadskykh-interesiv-uprovadzhennia-innovatsii-ta-hnuchkist-u-roboti> (дата звернення 1.12.2020).
2. *Інформаційне повідомлення щодо врахування чинників, пов'язаних із пандемією COVID 19 та застосуванням відповідних обмежувальних заходів, при проведенні аудиту фінансової звітності.* URL: <http://www.apob.org.ua/?p=1812> (дата звернення 1.12.2020).
3. *Матеріали IFAC.* URL: <https://www.apu.com.ua/2020/07/10/materiالي-ifac/> (дата звернення 1.12.2020).

УДК 657

Плекан Марія Володимирівна
к. е. н., доц. кафедри обліку та аналізу,
НУ «Львівська політехніка»,
м. Львів, Україна

Жирнова Аріна Олександрівна
магістр кафедри обліку та аналізу,
НУ «Львівська політехніка»,
м. Львів, Україна

АУДИТОРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Актуальним питанням сьогодення являється вирішення проблем природно-економічного та соціального характеру, що загалом складають проблему сталого розвитку, яка вимагає глобального вирішення.

Дослідивши наукову літературу, думки багатьох фахівців та спеціалістів, варто відзначити, що єдиного визначення поняття «сталий розвиток» – не існує.

Так, у словниках та спеціалізованій літературі поняття «сталий розвиток» визначається як особливий економічний розвиток, який забезпечує задоволення всебічних потреб нинішнього покоління без завдання шкоди можливостям прийдешніх поколінь забезпечити свої власні потреби, або як соціально-економічний розвиток, при якому задоволення потреб нинішнього покоління людей здійснюється з умовою екологічних обмежень, необхідних для забезпечення можливостей майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби, або як такий розвиток суспільства, при якому поліпшуються умови життя людини, а вплив на навколишнє середовище залишається у межах господарської ємності біосфери, так що не руйнується природна основа

функціонування людства, або як концепція механізму глобального партнерства на основі створення нових рівнів співробітництв [1 – 4].

Проаналізувавши підходи до визначення поняття «сталий розвиток», ми пропонуємо визначати його як екологічно-економічний розвиток, при якому пріоритетом є збереження навколишнього середовища, водночас із забезпеченням всебічних потреб нинішнього покоління із дотриманням екологічних умов та обмежень, що дасть змогу забезпечити майбутні покоління.

Сучасні тенденції мають значний вплив на аудиторську діяльність. Сталий розвиток може використовуватись як аналітичний інструмент для визначення майбутніх підходів аудиту, визначення ризиків та проведення оцінки. З іншого боку, аудит повинен зосереджуватися на політиці сталого розвитку, зокрема її стратегії [5].

Варто зазначити, що звітування про сталий розвиток є поширеним у приватному секторі, проте, все частіше застосовується в організаціях державного сектору як спосіб розкриття інформації про діяльність різних установ.

Очевидним є, що через таку світову популяризацію документування діяльності відносно сталого розвитку є необхідним видозмінювати підходи аудиту, та, загалом, аудиторської діяльності з метою урахування сучасних потреб.

Із застосування підходу сталого розвитку, аудитор повинен приймати до уваги, як його адміністративні дії вплинуть на «здатність підтримувати екосистему» або «здатність витримувати екосистемою певні проблеми».

Проаналізувавши наукову літературу, можна виокремити, вже використовувані на практиці, аудиторські підходи в умовах сталого розвитку. Перший з них полягає в обмеженні аудиту умовами, які аудитор вважає стійким у своїх діях. У другому підході – аудитори повинні аналізувати та оцінювати також вплив діяльності підприємства, якому проводиться аудит, на навколишнє середовище.

Перший підхід полягає в наданні відповідей на наступні питання:

- чи існують правила та положення щодо сталого розвитку?
- чи належним чином підприємство, в якому проводиться аудит, запровадило та дотримується цих правил та положень?
- чи проводить дане підприємство оцінку та моніторинг впливу адміністративних дій на навколишнє середовище?
- чи встановило дане підприємство систему звітності про стійкість?
- чи реагує дане підприємство на результати своєї звітності щодо сталого розвитку?

Другий підхід полягає - в наступних питаннях:

- чи визначено відповідальних осіб, які забезпечують ведення діяльності в умовах сталого розвитку, на підприємстві, в якому проводиться аудит?
- чи ефективні реалізовані заходи аудиту для забезпечення стійкості?
- чи ефективні використовувані критерії аудитором для оцінки та моніторингу впливу дій підприємства на навколишнє середовище?
- який вплив дій аудиту на навколишнє середовище?

— які дії повинен зробити аудитор, щоб забезпечити стійкість.

Варто зазначити, що при використанні даних підходів мають місце ризики, зокрема, відсутність визначеного досвіду в рамках здійснення аудиту в умовах сталого розвитку, ризик проведенням аудитором чисто наукової діяльності, а не конкретної перевірки, також труднощі з наданням конкретного висновку щодо технічних деталей, оскільки певної концепції не існує.

Існує проблема, коли сталий розвиток конкретної компанії іноді розглядається таким чином, що один аудит повинен включати всі елементи сталого розвитку з усіх секторів. Це створює великий об'єм роботи для аудиторів, що, також, буде супроводжуватись значним збільшенням часу на проведення аудиту, а відповідно і затрат для підприємства. Тому вирішенням даної проблеми – може бути планування більш цілеспрямованих аудитів, де аналізується одна проблема з різних напрямів сталого розвитку.

Отже, оскільки сталий розвиток є широкою темою, яка охоплює всю діяльність, як на рівні держави, так і на рівні окремих підприємств, необхідно застосовувати наскрізний підхід проведення аудиторської діяльності.

Список використаних джерел

1. *Енциклопедія інновацій [за ред. Р.Дяківа] КНТЕУ. Міжнародна економічна фундація. Київ: 2012. 600 с.*
2. *Словарь современных экономических и правовых терминов / под ред. д. э. н., проф. В. Н. Шимова, В. С. Каменкова. Минск, «Амалфея», 2002.*
3. *Екологічний словник / Словники та енциклопедії. URL: <http://dic.academic.ru/dic.nsf>.*
4. *Румянцева Е. Е. Новая экономическая энциклопедия. Москва: ИНФРА-М, 2005. 724 с.*
5. *Maria Federica Izzo, Mirella Ciaburri, Riccardo Tiscini / The Challenge of Sustainable Development Goal Reporting: The First Evidence from Italian Listed Companies. URL: <file:///C:/Users/1/Desktop/sustainability-12-03494-v2.pdf>.*

УДК 657.1

Поддубна Наталія Миколаївна,
к.е.н., САР, DipIFR,
бухгалтер ТОВ «Емерджекс Аутсорсінг»
м. Київ, Україна

АУДИТ ПОТОЧНОЇ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Сучасні реалії ведення бізнесу вносять власні корективи в діяльність суб'єктів господарювання, зокрема це стосується формування різного роду заборгованостей: як дебіторської, так і кредиторської. Однією із основних причин появи даного явища є невідповідність фактичного виконання сторонами договірних відносин. Для будь-якого підприємства, незважаючи на його організаційно-правову структуру, чи галузь, у якій воно функціонує, –